

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗΑ...

ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

[Ο πτωχός καλλιτέχνης 'Ιουλιανός Κ... είχε τρελλά ερωτευμένος με την Ανδία από Παρίσι. Ήξαφρα όμως τον γράφει ο πατέρας του από την Μασσαλία να μεταβή εκεί, προκειμένου να τον νυμφεύση με την δίδα 'Εφη, τσαράν και πλουσίαν κόρη. Ο 'Ιουλιανός κούβει το γράμμα, αλλά μιά μέρα το ανακαλύπτει τέλος ή Ανδία, το διαβάζει και αποφασίζει να θυσιασθή για την ευτυχία του αγαπημένου της. Τοῦ σνιουτή λοιπόν να υπακοήση τὸν πατέρα του και ν' ἀναχωρήσῃ. Ο 'Ιουλιανός σπαράσσει, κλαίει... Ἡ Ανδία ἐπιμένει. Τοῦ λέει ὅτι ἂν δὲν τὴν ἀκοήσῃ δὲν θὰ τὴν ξαναῖθί πλέον. Τοῦ ἐνθιμίζει τὰς ὑποχρεώσεις της στὸν σύζυγόν της και τὸ παιδί της, πού δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς ἐγκαταλείρη, ἂν και τὸν λατρνεῖ εὐκρινῶς. Τότε πλέον ὁ 'Ιουλιανός πείθεται και ἀναχωρεῖ με ῥαγι- σμένη καρδιά. Φθάνει στή Λυδία, ἀπ' ὅπου γράφει στήν Ανδία και τὴν ἱκετεῖ νὰ τὸν δε- χθῆ ὅπως. Δὲν δύναται νὰ ἰσοστή τὸ μαρτύριο τοῦ χωρισμοῦ. Χυεῖ δάκρυα πικρὰ, εἶνε δυστυχής! Ἡ Ανδία τοῦ ἀπαντᾷ, τὸν παρηγορεῖ και τὸν προτρέπει, γιὰ τὴν εὐτυχία του, νὰ φανῆ νύμφαιμος και γενναῖος, ὑποσχόμενη νὰ μείνῃ πατιστευή φίλη του. Ο 'Ιουλιανός σφίγγει τὴν καρδιά του και ἀναχωρεῖ γιὰ τὴ Μασσαλία... Φθάνοντας ἐκεῖ ἐπισκέπτεται τὴν μηστὴρ του ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν μένει καθόλου εὐχαιριστήμένος. Τὸ γράφει αὐτὸ στή Λυδία και ἡ Ανδία τοῦ ἀπαντᾷ σιέλωντάς του συγχρόως ἓνα γράμμα τῆς μηστιῆς του 'Εφης πρὸς τὴν ἐν Παρίσιος φίλην της Καμίλλη. Ἡ δύο φίλες ἀλληλογραφοῦν ἀπ' ὅπου βγήκαν ἀπὸ τὸ Λύκειο σὸ ὅπου γνωρίσθηκαν και ἡ 'Εφη γράφει σὸ γράμμα αὐτὸ πρὸς τὴν Καμίλλη τὰς ἐντυπώσεις της, ἀπὸ τὴν πρώτη σιάντημοι με τὸν μηστὴρα της. Γράφει με συμπάθεια και πόνο γιὰ τὸν 'Ιουλιανό, τὸν ὁποῖον μόλις εἶδε συνεπάθησε... Μ' ὀλα- ταῖα ὁ 'Ιουλιανός ἐξακολουθεῖ ν' ἀγαπᾷ τὴν Ανδία. Ἀλλὰ και αὐτὴ ἐπιμένει σὸ γάμο του τόσο, πού σὸ τέλος ὁ δυστυχής νέος ἀκολουθῶν τὸ περρωμένο, ἐκμιστηρεῖται νὰ πάντα στήν μηστὴρ του κλαίοντας και γράφει τὴν τελευταία ἀποχωρευιστήριο ἐπιστολή στήν Ανδία...].

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου
"Ὀλην του τὴν ἐρωτικὴν ἱστορίαν,
τὸν σπαρακτικὸ ἀποχωρισμὸ του ἀπὸ
τὴν γυναῖκα πού ἀγαποῦσε. Δὲν μού
ἀνέφερε μόνον τὸ ὄνομά της, ἀλλὰ
οὔτε κι' ἐγὼ ἐπέμεινα νὰ τὸ μάθω...
Τι με μέλει ποιά εἶνε αὐτή;
Ἐβεραιώθηκα πλέον ὅτι δὲν εἶχα
πέσει ἔξω στὰς ὑποψίας μου. Ο 'Ιου-
λιανός ἀγαποῦσε Ὁ 'Ιουλιανός ἀγαπᾷ!
Ναί, ἀγαπᾷ ἀκόμη τὴν γυναῖκα
αὐτὴν, περὶ αὐτοῦ δὲν ἀμφιβάλλω κα-
θόλου.
Ἡ πληγὴ τῆς καρδιάς του δὲν ἔχει
γιατρευτεῖ ἀκόμη.

Μου ἔδωσε κι' ἐδιάβασα ἐπιπλέον και τὰς ἐπιστολάς τῆς γυναι-
κὸς αὐτῆς. Εἶδα τὰς συμβουλὰς της γὰ τὴν λησμονήσῃ και νὰ με
νυμφευθῆ και ἐννοῶ περὶ τινος πρόκειται. Ἦσαν ἓνα καρπίσιο
γυναικὸς περασμένης κίπως ἡλικίας. Λέγω καρπίσιο, γιατί ἂν
ἀγαποῦσεν εὐκρινῶς τὸν 'Ιουλιανό δὲν θὰ δεχότανε νὰ τὸν ἀπο-
χωρισθῆ. Ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν θὰ τὸ ἔκαμνα αὐτὸ ποτέ...

Σ' ἄλλην ἐπιστολὴν μου θὰ σοῦ γράψω
ἐκτενῶς περὶ τῆς ἐρωτικῆς αὐτῆς περιπέτειας
τοῦ 'Ιουλιανοῦ. Δὲν τολμῶ νὰ σοῦ γράψω
περισσότερα ἐπὶ τοῦ παρόντος, γιατί κα-
θὼς βλέπεις, ἡ ἐπιστολὸς πού σοῦ στέλνω
φθάνουν ἀντιγραμμένες σὸν μηστὴρῃ μου...

Πὼς γίνεται αὐτὸ;
Μόνον σὺ θὰ μπορέσης γὰ τὸ ἀνακαλύψης.
Ἐποθέτω πὼς ἡ μητέρα σου θὰ ἔδωσε
τὴν πρώτην μου ἐπιστολὴν εἰς καμμίαν φί-
λην της σὸ Παρίσι ἐνδιαφερομένην γιὰ
τὸν 'Ιουλιανό και θὰ τοῦ τὴν ἔστειλε.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σοῦ γράψω, ἀγαπητὴ μου
Καμίλλη. Καθὼς βλέπεις ἡ μνηστεια μου
ἀρχίζει με μιά περιπέτεια.
Ὁ μηστὴρ μου ἀγαπᾷ μίαν ἄλλη. Κι'
ἐγὼ, ἐγὼ ἔχω τὴν ὑποχρέωσι νὰ τὸν θερα-
πεύσω και νὰ τὸν καταστήσω εὐτυχισμένο.

Θὰ τὸ κατορθώσω;
Τὸ ἐλπίζω και εἶμαι βεβαία πὼς τὴν ἡ-
μέρα πού ὁ 'Ιουλιανός θὰ μὸς πῆ «Σ' ἂ γ α-
π ὦ», θὰ μὸς τὸ πῆ εὐκρινῶς, γιατί θὰ μ'
ἀγαπᾷ πραγματικῶς.

Κι' ἐγὼ ὅμως θὰ τοῦ δεῖξω ὅτι ὑπάρχουν
στὴν ζωὴ αὐτὴ ἔρωτες περὶ ἀγνοῖ και περὶ
σταθεροῖ, ἀπὸ ἐκεῖνον πού γνώρισε και τὸν
πίστευε με τόσες πικρίες.
Ἡ γυναῖκα πού ἀγάπησε κι' ἀγαπᾷ ἀκό-
μη ἔχει σύζυγον και τέκνον. Ἐγὼ δὲν ἔχω
κανένα ἐκτὸς αὐτοῦ σὸν κόσμον και θὰ τοῦ
ἀφοσιωθῶ ὀλοψύγως, ὅπως και τοῦ ἀξίζει.

Πόσο μεγάλος θὰ εἶνε ὁ θριαμβὸς μου
ἂν τὰ κατορθώσω ὀλα αὐτὰ; Ἡ ἡμέρα πού

ὁ 'Ιουλιανός θὰ ἔχει θεραπευθῆ ἐντελῶς και θὰ γίνῃ δικὸς μου,
ἐντελῶς δικὸς μου, θὰ εἶνε ἡ εὐτυχιστέρα τῆς ζωῆς μου. Κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κερδίσω τὴν ἀγάπη του με τὰς φροντίδας
μου και τὰς περιποιήσεις μου. Τί ἄλλο περισσότερο μπορεῖ νὰ ζη-
τήσῃ μιά νέα, μιά γυναῖκα, μιά σύζυγος;...
Ἐγίαινε, ἀγαπημένη μου φίλη. Θὰ σοῦ ξαναγράψω πολὺ γρή-
γορα...
Σὲ φιλῶ
Ἐφη

Ἐφ' Ἰουλιανός στήν Ανδία.

Ανδία,
Παλιὰ μου, θλιβερὴ και δακρύβροχη ἀγάπη, χαίρε γιὰ πάντα!..
— Ἐκεῖνο πού ζητοῦσες ἔγινε...
— Ἐκεῖνο πού ἐπιθυμοῦσες ἐπραγματοποιήθη...
Νυμφεύομαι ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν...
Εἶθε νὰ εἶσαι αἰωνίως εὐτυχής...
Χαίρε!...
ἸΑ'

Ἡ Καμίλλη στήν Ἐφη.

Παρίσι τῆ...
Ἀγαπημένη μου φίλη,
Ἦλθεν ἡ περὶ μου νὰ σοῦ
γράψω κι' ἐγὼ τὰ νέα μου.
Τὴν γυναῖκα γιὰ τὴν ὁποῖ-
αν μὸς ἔγραψες σὸ τελευ-
ταῖο σου γράμμα, τὴν ἀγνω-
στον πού ἔκαμε τὸν 'Ιουλιανό
νὰ ὑποφέρῃ τόσο τὴν γνωρίζω
ἤδη, τὴν ἐγνωρίσα και ἀκουσε
πὼς:

Δυὸ ἡμέρες πρὶν λάβω τὴν
τελευταία σου ἐπιστολὴν βρι-
σκόμουν σὸ σπίτι και ἐργαζό-
μουν με τὴν μητέρα μου, ὅταν
μὰ; ἀγγήγειλαν τὴν κυρίαν Δέ...
Δὲν ἐγνωρίζα τὴν κυρίαν αὐ-
τὴν και στὰς σχετικὰς ἐρω-
τήσεις μου ἡ μητέρα μου μὸς
εἶπε πὼς εἶνε στενὴ τῆς φίλης
και πὼς σ' αὐτὴν ἔδειξε τὴν
πρῶτην σου ἐπιστολὴν, τῆς
ὁποίας ἀντίγραφον ἔλαβε ὁ
'Ιουλιανός.

Ἡ κ. Δέ... μῆτις σὲ λίγο
σὸ δομάτιό μας. Ἦταν κα-
τάμαυρα ντυμένη, πολὺ χλωμὴ
και ταραγμένη. Μόλις με εἶδε
φάνηκε λιγάκι στενοχωρημένη.
Ἐπιθυμοῦσε φάνεται νὰ συ-
νηθισθῆ ἰδιαίτερως με τὴν μη-
τέρα μου. Παρ' ὀλα ταῖτα
ἐγὼ τὴν ἐξήτασα προσεκτικὰ

Θὰ γίνῃ δικὸς μου, ἐντελῶς δικὸς μου...

